

woblicžo nade mnu a budź mi hnadny, tón Knjeḡ poſběhń ſtwoje woblicžo na mnje a daj mi ſwój mér! Tuto žohnowanie teho jeneho a wěczneho bójſtwa budź jako ſchfit dženža a stajnje bjeſe mnu a mojimi njepſchecželemi, widomnymi a njewidomnymi, ſo ſo njemóža ſe mni pſchibližowacž ani mi ſeschkodžicž. Kaž mróčzelowy ſtolp w puſcžinje bjes egyptowske a iſraelske wójsko ſtupi, tak ſo jene ſe druhemu pſchińcž njemóžeshe, ſo ſo iſraelskim džecžom njebý žana kſchiwda ſtała, tak chzył ty bjeſe mnje a wſchitkich mojich njepſchecželov jako woñnjowa murja a dželenje ſtupicž, ſo ſo mje njebychu dótkuſli. Sdžerž mje tež w mojej poſlednjej hodžinje, hdvž mojej wocži wjazh njewidžitej, a mój jaſył wjazh njerěcži, hdvž mojej ružy wjazh pſchimacž a mojej noſy wjazh kſhodžicž njemóžetej, o po tym budź ty pſchi mni, ty wýbozny kſhwaleńa ſhwjata Trojiza, ſo ſly njepſchecžel žaneje možy nade mnu njenamaka! Hamjeń.

Pſchelozil J. Jakub.

23.

Rańſha modlitwa na ſchtwórtę.

Knježe Jezom Khryste, kiž by to wěczne prawe ſwětlo, kiž ſacžeri cžěmnoscž nožy a ſczén ſmijercze, twoje mjeno chzu kſhwalicž, tebi chzu kſhwalbu ſpěwacž a ſo cži džafowacž, ſo by mje w tutej nožy tak hnadnje wobarnował a ſ cžěmnoscze ſe ſwětlu pſchinjeſl. Ty by mje ſakhował pſched nožnym strachom, pſched hroſu a ſcherjenjom czerta, pſched mórom, kiž po cžmě laſy, pſchede wſchelakej khorosczu, kofraž budžishe mje nadpanycž móhla; tež by moju duschu ſchfitował a mje ſakitał, kaž paſthř ſtwoje ſtadło ſakituje; ſ temu je wſchitko, ſchtož wobſedžu, pſches twoju wulku ſmilnoscz mi bjes ſchłodny ſawostało. Sa tajfe hnadne wobarnowanje a wſchitke dobroty budź cži kſhwalba a cžescz